

Иван Вазов
Желал бих

Отраднo е да умреш...
Хервег

Желал бих да угасна аз,
кат слънцето на заник във морето;
кат красната звездица, в утрен час,
що гасне тихо на небото;

желал бих да умра, като роса,
под жежкий слънчов луч коя изчезва.
като на арфата гласа,
във въздуха кога възлезва;

като уханието на цветът,
кое зефирът гони в небесата,
и кат на отрока сънът
при първий блясък на зората.

Но ах, живота мой не ще се скрий
кат луч, кат дъх, кат звук в ширът небесен;
тегла ще го сломят и скръб разбий
и ще го глътне гробът тесен.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8465>]